

סימן יד

בזה ואין שנת תרס"ז פה וסלב

לידיו הרב המובהק והמופלג וכו' כש"ח סור' יקוהאל הלוי נ"י אבד"ק באר'.

מכתבו קבלתי ושמחתי בשלוש ושלום תורתו ופ"ד עאלת חכם ח"י חשבה יחלשה רבה בנשים שהיה פגונה כחמש שנים כי בעלה הלך ממנה ולא ידעה היה חיפה הוא. רק בנדה דלשהקד טועם לה כי הוא בעיר ניוון. ונסעה לשם בנישוח גדולה כי רב הדרך והאשה טניה. ובנולדה אמה מלאה כי המיר דרו ונשא בה עם אחר. ובקשני גדול נקל לה ג"ס וטנה למקומה. והביאה משכ"ד משם שהגרשה. אך בזה נמלא טעמו כי כחצו בהגט שם אביה דוד יוסף הכהן. ובאמת לא היה כהן. רק האשה אמרה להם שהוא כהן. ומחמת שאביה מורגה היה כהן לכן טעמה בזה לומר על אביה שהיה כהן. וגם המעש"ד ח"ט מקום. ואין פדים מלויים לקיימו. ויש בזה מקום טעון גדול כי ח"י ביה לנפשו עוד השעם מחק רב בזה. וגם יכול להיות שבעלה המאכזר ח"ט עוד בנש. וגם בודאי לא יאמר ליהן לה גט אחר. ואלו אחי לחות דברי בזה. ואולי טול למטא לה היה לרדים להכשיר הגט ולממן כבודו פניה מטעם מעמדו הרבים אשר סביו גם פכטני. ושמהו עני בדבר זה:

ורגה מלך העני בשם אבי המהגרשה שכתב כהן ואינו כהן ים מקום ללדד במקום פגון ושם הדמק. והנה דעה הפיטור להכשיר בנדה בשם האב. וכן דעה חכם ח"י בזה"ד סי' ק"ל מטעם דכיון דח"י למהו. גם חס שיהי כשר. ובה"ד חולק עליו מטעם דגם שם האב לרין למהו דוקא. ובה לא קי"ל כוונתו ע"י בסומן ק"ס. אך כשור בסי' ק"ס מביא השבחה הרא"ש בנש שנתו יוסף בן שמשון וכחב יוסף בן שמשון שהגט פסול שהאשה יאמר אחר מגרשה ובנ"י בנדה וכתב עוד שם מביא דברי מה"ר הג"ל. וכתב ח"ל ולי מראה דלא דמי כלל לנדה מקום הלידה שהכשיר ר"ח. שהרי כתב הרא"ש סי' הוורק דטעמא משום דמקום לידתו ח"ט ידוע וגם ח"ט נקרא פ"ס מקום לידתו וליכא חששא שיהאף בלח. ולא דמי לנדה מקום לידתו שהוא פסול. דשאינה הרה דמקום דידתו ידוע לכל שכל ח"ט נקרא ח"ט מקום לידתו ובקדוהן שני המקום למדין לא זה שגור ח"ט ח"ט אחר כמ"ס רבינו בס"י ק"ל ובינה שם אביו לנדה מקום לידתו דמי שהרי שם אביו ידוע לכל וכשרתו שני יאמרו לא זה שגור. ומ"ס ר"ח ורא"ש שנין שאל' לכתוב מקום לידתו ח"י ח"ט פוסל. לא כתבו סמס זה אלא לומר דלא מפלי פדים משום דמהאי אשקא. דמחבר דח"י למהו לא קיימו פדים טלה. אבל לא מהו כן לומר דכל המעשה בדבר שאל' לכתוב כשר. דלא מכשירים אלא היכא דליכא למיחש לקולא ח"ט היכא דליכא למיחש לקולא כמ"ס בנדה מקום לידתו או שם אביו או שם אביו האשה פסול. וזה ג"ל פשוט בדבריהם עכ"ל. וכן פסקי' בש"ס דפסול ואפי' נשאה חלה. ואף שבעל טבוחה הנרשני ראה ללדד להוציא בנדה שם האב במקום פגון. כנר חלקו עליו כל הבאים אחריו. ופי' השבחה ג"ס סי' פ"ג ובהשגחה כנסת יחזקאל סי' ע' הכנה להשיב ח"ט עליו. וכ"כ כל האחרונים. ופי' ג"ס:

ואין להקשה דח"י ס"ד דגם בשני בשם האב פסול. ח"י למה הוי שנה שמו ושמה פסול ליהוי רבוחא כפי דלסי' שיהי שם אביו ואביה פסול. ופי' בהשגחה הרשב"א מובא בנ"ס שרונה לדיק מה דשני בשם האב כשר. אך כבר כתבו אחרן בזה"ד ובנ"ס דיל' דהי בכלל שיהי שמו ושמה דשמו ושמה היינו עם שמוה אביהם דשמו פכ"ס. ולפי' היה נראה לכאורה ליישב מה שפירושו בזה"ס בנ"ס כי למה הני דווקא שנה שמו ושמה ליהוי רבוחא כפי דלסי' לא כתב כלל פסול. ומכ"ס שנה. דיל' דהא שמו ושמה היינו שמו שנקראו עם שמוה אביהם פכ"ס. לכן ח"ל למהוי דלסי' לא כתב כלל פסול. והא עאל כתב שם האב כשר לנ"ס כדלית' בסי' ק"ס. ודווקא שני פסול בשם האב. מש"ה הוי שנה שמו ושמה. אך דיל' דקושיית הח"ס הוא בלשון זה. דהוי למחלו ולמיהוי לא כתב שמו ושמה פסול. ושינה שם אביו ואביה ג"ס פסול. לכן ה' דמייירי בכתב שם יאודה בגליל פ"ס:

וראיתי בהשגחה חדשה מקצו נרפסה מהגלון מנרסח בסי' ליה דעורו בשם לומר דשני שם יאודה בגליל ח"ט פסול בשם האב כלל רק בשמו ושמה דוקא. ומדברי הרשב"א והה"ד והג"ס הא"ל מוכח דפסול כה"ג בשם האב. דל"כ מל' מקום ליהוי רבוחא יוסר

שינה שם האב פסול. הא החס מייירי בכתב שם יאודה בגליל כמ"ס הח"ס. וחי' דשם האב בגליל שמו ושמה. ח"י מוכח מזה דגם בלח פסול כתב שם יאודה בגליל. וחל"כ:

ורגה מדברי הב"י שהבאנו מטוב דלון חילוק בין אבי המגרש לאבי המהגרשה לענין שני דפסול. לחנם בנ"ס שם מביא השבחה הרא"ש סי' י"ח שכתב דלסי' לדברי מה"ר"ל שגורא מדבריו ששם אבי המגרש משכ"ד. אשכ"ח לא קאמר אלא פ"ס אבי המגרש אבל בלחי המהגרשה טודה לשאר פוסקים. ויש לחלק בין אבי המגרש לאבי המהגרשה במשע מילין וק"ל עכ"ל. ובנ"ס שם בילר החולק בין אבי המגרש להמהגרשה דשינה שם אבי המגרש דמי שפיר לנדה מקום לידתו דליכא לשו לומר דלון זה המגרש דלחם נקרא פ"ס אביו פכ"ס כמ"ס שטחנים בשערות ובחמישה וכן קורין אותו לסי' ח. אבל האשה דטודה בניה אביה קטנה או נערה ח"ט מורגמה שום פסול. ולכן לה שום פסק שיהיו בשערות בה פלגי. ומתעלה ח"ט נקרא פ"ס אביו. כי חס פ"ס בעלה פלגיה חס פלגי או חלמנה פלגי לכן דמיח' לשם הלידה דכשר דלון ח"ט נקרא פ"ס מקום לידתו. פ"ס שכתב דמדברי הרא"ש נראה שח"ט מחלק בזה:

עור י"ל לחלק בזה שפמ"ס הפ"י בגיטין פ"ד דש להכשיר פ"י בנדה מקום טעודה האשה מבטיה מקום טעודה האיש משום דהגט הוא טעם לשון הבטל ולא רמיח עליהם למידק מקום טעודה אלא כמ"ס שאלר להם הבטל מקום טעודה ומחילה ליהל לשו. מביא בנדה מקום טעודה הבטל וכו' ק"ל גם בשם האב כיון דלחן הבטל הוא לא רמיח עליהם למידק מה שם אביה כי ידעו. ולפנימ"ס גם הבטל פלגיו. ח"י שם אביו. אבל בנדה שם אביו מסתמא כל ח"ט ידעו היטב שם אביו. ושעיהי ים לשו דלחמו לא זה שגור. דל"ל מל הבטל ש"ל ידע שם אביו דהגט הוא לשון הבטל. ואשכ"ח כיון גם לזה הרא"ש בנ"ס ויש לחלק בין אבי המגרש לאבי המהגרשה במשע מילין עכ"ל. אך גם פ"ל ללד קשה לסוד. הו"ל וכו'. ושאר אחרונים ח"ט מחלקים בזה בין אבי המגרש לאבי המהגרשה:

אבן העיקר מה שיש לדון בנש זה. כיון דהשני לא היה בשם הפלס על אביו. רק שכתב כהן והוא ח"ט כהן. ואין השני בגוף הכס דהוא שם הפלס רק בשם החס. וכן ולי הוי רק כמ"ס שם משפחה. דהוא ממשפחה בריס או לים. ומלך הסב"א נראה דדמי למקום לידה דלון הכל יודעים מהו ולא הוי לשו וכשר. וק דעה הגלון בכל ביה מחיר בהשגחה הנדפסה בש"ח הנ"ס ח"ט ח"ט בנש שכתבו על אבי המהגרשה לוי ולא היה לוי. ודעה דדמי לשם ממקום לידה. רק שהגלון ר"ס משקק בזה ולא בדיח' ליה חס לרשום לשם מקום לידה או ח"ט אשכ"ח דמי לשם דירחה ע"י בדבריהם בלריכוח. ובהה"ח הרא"ש כתב להכשיר בנדה מקום לידה כיון דח"י למהו כלל בש"ס שיהי כשר. והביאו רח"ה דהשג"ח לא נפסל כשגור בדרר כה שאל' למהו מדלחמי' בנחוטת ס"ד דלון מעלי' משפחה ליהוי כשרוב בש"ס ח"ט פלגי כהן טב מפלגי דלחו ח"ט מילחא מסה"י. ואפי' שכתב כהן יכול להיות שח"ט כהן דלון העדים מדקדקס דבר. ח"י מוכח מה דדעה ח"ס' והרא"ש להכשיר כהכתב כהן ולא היה כהן וכן דקדק מדבריהם בנ"ס שם פסקי'. וכן שומח מדברי ח"ס' כה"ל ד"ס ח"ט שגור. אך בנ"ס ש"ל ביה נרנא דיל' דהא דמכשירים ככתב כהן ח"ט שח"ט כהן זה רק בשאר שערות דלא שייך טעמא דלשו. אבל בגיטין דליכא טעמא דלשו דהרואה נש זה יאמר שח"ט ליה האיש כיון שכתב עליו שהוא כהן ואינו כהן שפיר ים לפסול מטעמא דלשו פ"ס ועמ"ס בזה שם שהשגחה הגלון בים מחיר. אך לפ"ד מראה דהא בזה הא"ל דכל מקום שאין העדים מדקדקס ח"י לכתוב כהן כהן או מקום לידה. מח"ל ליהל לשו ג"כ. דהרואה שרחה שני וזה לא יאמר דל"ס אחר הוא שגור. רק שח"ט הדבר בטעמו ויאמר שאל דקדק העדים כיון דלא רמיח עליהו למידק דלחו ח"ט מילחא מסה"י אך במה שהעדים מדקדקס כהן בשמו ושם אביו או ח"ט שני הוי שפיר לשו דלחמו דל"ס אחר הוא. וכן נראה מדברי הפ"י שהבאנו לפ"ל דכתב כיון שהגט לשון הבטל ליהל לשו במקום טעודה דלא רמיח עליהו למידק. ואפי' גם בכתב כהן ואינו כהן כיון שכתבו בהוספה והרא"ש דהעדים ח"ט מדקדקס בזה. ח"י מילחא ליהל לשו ג"כ. דגם כהנה שכתב כהן ואינו כהן לא יאמרו דל"ס אחר הוא. רק דהעדים לא דקדק בזה כיון דלא רמיח עליהו למידק:

ובזה יוכי' דברי הרא"ש שכתב לחלק בין שיהי מקום לידה דכשר משום דליכא לשו דמקום לידתו ח"ט ידוע וגם ח"י הכל יודעים ואינו מקדל על שם מקום לידתו. אבל מקום דירח ידוע לכל שכל ח"ט

